

Det mentes, at traktaten ikke ville indebære hindringer for industrien, men det måtte indrømmes, at der formentlig ville vise sig tilpasningsvanskeligheder, som imidlertid nok kunne overvindes. Regeringen erklærede, at den havde accepteret den indskrænkning af sin økonomiske politik, at den ikke „forsætligt“ ville bistå visse industrielle brancher i deres konkurrencekamp. Anerkendelsen af denne restriktion indebar dog ikke, at der ikke kunne træffes foranstaltninger i de tilfælde, hvor der eventuelt ville opstå alvorlige vanskeligheder i visse industrigræne.

Regeringen konkluderede, at den ikke anså det for nødvendigt at søge oprettet en særlig protokol om iværksettelse af beskyttelsesforanstaltninger, som ikke har hjemmel i traktaten.

Om traktatens konkurrencebestemmelser udtalte de hollandske arbejdsgiverforeninger i 1957, at disse bestemmelser afviger stærkt fra den i Holland bestående opfattelse. Til grund for den nederlandske kartellovgivning ligger princippet om størst mulig frihed for de enkelte virksomheders ledelse, navnlig frihed til at samarbejde med andre. De i overenskomsten fastsatte bestemmelser fandt man derfor ikke tilfredsstillende.

I en henvendelse fra handels- og industrikammerne i Amsterdam og Rotterdam til andetkammeret i juni 1957 hedder det bl. a., at traktaten indeholder en række bestemmelser, der tenderer imod en forceret forhøjelse af omkostningerne i de lande, som indtil da arbejdede med relativt lave omkostninger. Andre bestemmelser hævdedes snarere at virke i retning af en vis udelukkelse af Vesteuropa og dets oversøiske områder fra resten af verden end i retning af en integration af verdensøkonomien. Endelig måtte Hollands tiltrædelse af traktaten forudsætte, at der ved overenskomstens gennemførelse toges hensyn til Nederlandenes særlige interesser for udvidelse af eksport og hidførelse af arbejdsmuligheder, bl. a. på grund af den store befolkningstilvækst.

2. Man har i Holland ændret eller forhandlet om ændring af lovgivningen vedrørende fri bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital, om transport, karteller etc. for at bringe reguleringen af disse områder i overensstemmelse med

fællesmarkedstraktatens krav. Derimod har udviklingen i erhvervslivet ikke givet anledning til indførelse af nye eller ændring af hidtil gældende bestemmelser med henblik på at give myndighederne bedre adgang til at udnytte de muligheder og imødegå de risici, som fællesmarkedet indebærer. (Som det vil fremgå af beskrivelsen af bestemmelserne på dette område nedenfor under afsnit 3, er den økonomiske lovgivning imidlertid velegnet til effektivt at foretage den nødvendige tilpasning).

Om konsekvenserne af *afviklingen af de indre toldsats* kan oplyses, at disse som følge af Hollands traditionelt liberalistiske toldpolitik nu ikke formodes at være så alvorlige som først antaget. Langt de fleste brancher vil ikke blive ramt af øget konkurrence fra fællesmarkedspartnerne. Idet man i øvrigt henviste til de i traktatens art. 92 indeholdte regler for ydelse af statsstøtte, oplyses det, at man her yder støtte i forbindelse med den regionale industrialiseringspolitik, og at man i øvrigt følger det princip ikke at yde støtte til indenlandske industrigræne eller virksomheder, som på grund af udenlandske konkurrenters strukturelle fordele på det pågældende område ikke vil kunne overleve uden statsstøtte.

Som en af de få brancher, der er kommet i vanskeligheder, kan nævnes samlefabrikkerne for automobiler af fællesmarkedslandenes fabrikater. Efterhånden som forskellen i toldsatserne mellem biler og bildele udjævnes, vil det blive billigere at importere færdige biler. Det oplyses, at de hollandske FIAT-samlefabrikker allerede har standset produktionen, medens andre søger at udvirke prisreduktion for autombildelene hos moderselskaberne. — Også producenter af autombildæk måtte formodes at komme i vanskeligheder, efterhånden som tolden nedsattes fra de nuværende 20 pct. og konkurrencen fra tyske og franske producenter slår igennem. Visse vanskeligheder imødeses tillige for tekstil- og papirindustrien.

Prisforhøjelserne som følge af overgangen til *fællestariffen* med fradrag af faldet i omkostningerne som følge af nedsættelsen af de indre toldsatsers anslås at ville hæve prisniveauet med kun 1½ pct.

Overgangen til fællestariffen menes efter de foreliggende oplysninger kun at få konsekvenser af alvorligere art for *tobaks-*